

ærede Medlem har jo stor Tro til sig selv og sit Parti og mener, at de efterhaanden vil blive flere og flere her paa Rigsdagen. Saa kan det ærede Medlem og hans Parti til den Tid vedtage andre Forsvarslove, men indtil det sker, maa vi holde paa, at hele Ordningen maa gennemføres og fra 1. April 1923 føres ud i Livet. Jeg kan slet ikke forstaa de Argumenter, som Socialdemokraterne og de Radikale fremfører. Man kan altid diskutere, om der skal indkaldes 8 000 eller maaske kun 7 000 Mand, om Rammerne skal være lidt større eller lidt mindre, men har man fastsat Rammerne, følger med logisk Nødvendighed deraf, at man maa udstyre den Hær, man nu en Gang har faaet, med de nødvendige Vaaben. Ellers bliver det hele — anderledes kan jeg ikke se paa det — uden Mening. Man maa ogsaa faa det Indtryk af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udtalelser, at han nærmest mener, at det er for lidt, der bevilges i Forhold til Rammerne. Det er det, man hører den ene Gang efter den anden, at Hæren hverken er vel udrustet eller vel udstyret i nogen som helst Henseende, der maa bevilges meget større Summer. Hvad er det for en Logik? Det ærede Medlem skulde hellere have sagt: Har vi nu endelig faaet Rammerne, maa vi ogsaa bevilge det, der skal til, end stadig at argumentere for, at vi, skønt der efter hans Mening gives Hæren for lidt, alligevel skal længere ned. Jeg kan ikke forstaa Logikken deri; jeg synes, der ingen er.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte, at ingen har Tillid til denne Ordning. Vi har Tillid til den, for saa vidt som vi mener, at det er den Ordning, der i Øjeblikket og ogsaa i de kommende Aar vil tjene vort Land bedst, og det er en Ordning, hvorved der baade er taget finansielle Hensyn og Hensyn til, at den bliver mere moderne og tidssvarende, end Ordningen af 1909 efterhaanden viste sig at være; det er tillige en Ordning, som er i Stand til at løse de Opgaver, der stilles den. Kan det ærede Medlem paavise nogen anden Stat, der som Danmark har faaet en Ordning, der ogsaa er mere økonomisk overkommelig end tidligere? I Sverige har den socialdemokratiske Regering nedsat en Kommission. Det tager Tid, inden den er færdig, men af Udtalelser, der er fremkommet i Bladene, kan jeg se, at selv det, der til sin Tid vil blive foreslaaet af Socialdemokraterne, naar man tager Hensyn til Landenes Størrelse, ikke

bliver mindre end det, vi gennemfører her i Danmark. Vi har altsaa den Anskuelse, at Ordningen passer for vort Land i Øjeblikket, og, som sagt, vi kan samtidig paavise en meget betydelig Reduktion af Udgifterne til Forsvaret.

Naar man nu taler om, at der staar alt for faa bag denne Ordning, vil jeg spørge: Hvor mange staar der bagved de Herrer Ordning? Hvor mange staar der bag ved den socialdemokratiske Ordning? Der er ingen uden Socialdemokraterne selv, de 48 Mand her i Tinget, der vil stemme for den. Og hvor mange staar der bag det ærede Medlem Hr. P. Munchs Ordning? Det kan være, han kunde faa 18 Stemmer for sit Forslag. Jeg synes, at de Herrer skulde tale lidt sagtere om den store Tilslutning, de har til deres Forslag; thi de kan ikke blive indbyrdes enige om nogen Forsvarsordning. Jeg har i sin Tid haft Lejlighed til her i Tinget at citere Udtalelser, der viser, hvorledes de to Partier gensidig har massakreret hinandens Forslag, hvorledes man fra socialdemokratisk Side har talt haanende om disse Lejevende, man fik efter den radikale Ordning, og hvorledes man fra radikal Side har talt haanende om den socialdemokratiske Ordning, ved hvilken man vilde afskaffe alt i Retning af et Forsvar. De kunde ikke blive enige om noget som helst. Her staar da hele Venstre enigt og langt det store Flertal af, næsten hele, det konservative Folkeparti. I Sammenligning med, hvad de Herrer i sin Tid har kunnet præstere, skulde jeg mene, at det er et meget anseligt Tal, der her i Rigsdagen har sluttet sig til den Forsvarsordning, vi fra Venstres Side har virket for. Med Hensyn til en parentetisk Bemærkning af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen om, at vi fra Venstres Side havde ingen Tro til Fremtiden, skal jeg sige, at deri tager han ganske fejl. Men vi staar ikke og profeterer, naar vi er ude til Møder, saaledes som det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Vi har Tillid til Fremtiden, det kan det ærede Medlem være overbevist om. Vi tror ikke, at vi foreløbig bliver besejret af Socialdemokraterne, vi tror, at det danske Vælgerfolk har i frisk Erindring den Periode, da Socialdemokraterne bestemte Retningen i dansk Politik. Vær ganske overbevist om, at vi har Tillid til, at vi nok skal hævde os i den kommende Tid i dansk Politik. Men vi taler ikke saa højt om det som Socialdemokraterne. Det skulde gaa mærkeligt til, om der ikke i Morgen staar i